C U R T E A D E A P E L N O R D

Nr. 4r-3140/25 Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani
4-24120693-03-4r-26082025 Judecător: Maria Adomnița
.

D E C I Z I E
În Numele Legii

03 decembrie 2025 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curţii de Apel Nord

Avînd în componenţa sa:
Președintele ședinței, judecător: Ion Talpa
Judecătorii: Prisacari Cristina și Ecaterina Arseni

a judecat, în ordine de recurs, recursul contravenientului Lungu Evgheni declarat împotriva ***hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 28 iulie 2025,*** adoptată în cadrul cauzei contravenționale intentate în privința lui **Lungu Evgheni** în comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) Cod contravențional,

Pentru a se expune pe marginea recursului declarat, Colegiul,-

C O N S T A T Ă:

La 03 octombrie 2024, agentul constatator al Direcției Patrulare ”Nord” a Inspectoratului Național de Securitate Publică, Ion Gajos, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 682765, în baza art. 238 alin. (3) Cod contravențional prin care, Evgheni Lungu a fost sancționat cu amendă în mărime de 35 unități convenționale (echivalentul a 1750 lei) și 5 puncte de penalizare, în sarcina acestuia fiind reținută fapta contravențională: *la 03 octombrie 2024, ora 09:51, în orașul Rîșcani, la intersecția străzilor Independenței cu Iurie Gagarin, conducând mijlocul de transport ”Ford Courier” cu numărul de înmatriculare ”*****”, a ignorat prevederile pct.11 din Regulament Circulației Rutiere, prin prisma cărora: conducătorul de autovehicule este obligat, la trecerile pentru pietoni cu circulație nedirijată, să cedeze trecerea pietonilor care se află la marginea părții carosbile și intenționează să se angajeze în traversare, precum și celor care traversează drumul pe partea carosabilă în direcția de mers a vehiculului.*

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancţionare seria MAI06 nr. 682765 din 03 octombrie 2024, Evgheni Lungu a depus, la 17 octombrie 2024, prin intermediul Direcției patrulare Nord a Inspectoratului Național de Securitate Publică, contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie și a deciziei de sancționare seria MAI06 nr. 682765 din 03 octombrie 2024, în conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 2 și alin. (11) Cod contravențional, fiind remis spre examinare în fond instanței de judecată, conform competenței.

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 22 noiembrie 2024, contestația înaintată de Lungu Evgheni împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție şi deciziei de sancționare al agentului constatator al RP „Nord”, Ion Gajos din 03 octombrie 2024, în cauza contravențională, în baza art. 238 alin. (3) Cod contravențional, a fost admisă, ca fiind întemeiată și s-a dispus încetarea procesul contravențional pornit împotriva lui Evgheni Lungu, de către agentul constatator al RP „Nord”, Ion Gajos, de sancționare, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) Cod contravenţional cu amendă în mărime de 35 (treizeci și cinci) unităţi convenţionale, ceia ce constituie 1 750 (o mie șapte sute cincizeci) lei și 5 (cinci) puncte de penalizare, din 03 octombrie 2024 cu anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare, din motivul inexistenței faptului contravenției (f.d. 32-33).

Prin decizia Curții de apel Nord din 27 martie 2025, a fost admis recursul declarat de agentul constatator Ion Gajos împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 22 noiembrie 2024, pe cauza contravențională în privința lui Evgheni Lungu, învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) Cod contravențional, cu casarea hotărârii în cauză, cu trimiterea cauzei la o nouă rejudecare, în instanța de fond, în alt complet de judecată (f.d. 49-52).

Pentru a ajunge la concluzia dată, instanța de recurs a reținut caracterul duplicitar al hotărârii atacate, din conținutul cărei rezultă două temeiuri de încetare a procesului contravențional, *pe de o parte* nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție (ceea ce poate fi invocat doar în temeiul necorespunderii acestuia prevederilor art. 443 Cod contravențional), ceea ce la caz nu se atestă, iar *pe de altă parte* încetarea procesului contravențional în temeiul art. 441 alin. (1) Cod contravențional din lipsa probelor ce ar demonstra caracterul contravențional a faptelor imputate lui Lungu Evghenii, precum și lipsa elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) Cod contravențional.

Subsecvent, instanța de recurs a reținut că, divergențele dintre partea motivată a hotărârii și dispozitivul ei, inclusiv fără verificarea tuturor circumstanțelor pe caz, constituie temei pentru casarea hotărârii adoptate, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond, într-un alt complet de judecată, or înlăturarea erorilor

menționate supra țin de examinarea fondului, ce nu este prevăzută în ordine de recurs.

Fiind dispusă reexaminarea cauzei în fond, prin hotărârea Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 28 iulie 2025 s-a respins ca fiind neîntemeiată contestația înaintată de Evgheni Lungu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare seria MAI06 nr. 682765 emisă de agentul constatator al Direcției Patrulare ”Nord” a Inspectoratului Național de Securitate Publică, Ion Gajos, la data de 03 octombrie 2024, în baza art. 238 alin. (3) Cod contravențional.

Procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare seria MAI06 nr.682765 din 03 octombrie 2024, întocmite de către agentul constatator al Direcției Patrulare ”Nord” a Inspectoratului Național de Securitate Publică, Ion Gajos, prin care Evgheni Lungu a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenție prevăzute de art.238 alin.(3) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 35 (treizeci și cinci) unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 1 750 (o mie șapte sute cincizeci) lei, s-au menținut fără modificări.

În termenul legal de contestare reglementat de art. art. 465, 468 Cod contravențional, Lungu Evgheni a formulat cerere de recurs, solicitând astfel admiterea recursului, casarea soluției judiciare, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi soluții prin care procesul contravențional intentat să fie încetat din lipsa faptului contravenției.

În susținerea cererii de recurs, recurentul a susținut faptul că, soluția adoptată este nefondată în condițiile în care la examinarea acestei cauzei prima instanță a încălcat principiul prezumției de nevinovăție, fapt ce contravine jurisprudenței CEDO, care subliniază că prezumţia de nevinovăţie presupune ca sarcina probei să revină acuzării, iar orice dubiu rezonabil să fie interpretat în favoarea acuzatului. Lipsa coroborării probelor încalcă standardele unui proces echitabil şi ridică serioase semne de întrebare cu privire la temeinicia hotărârii atacate. În plus, instanţa nu a analizat dacă elementele constitutive ale contravenţiei sunt întrunite, limitându-se să confirme actul constatator pe baza funcţiei publice a agentului, ceea ce reprezintă o aplicare formalistă a legii, neconformă cu principiile de drept material şi procesual.

Susține recurentul că, agentul constatator cât și instanța de fond în mod eronat a reținut în sarcina sa comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) Cod contravențional, or probele arată că pietonul se afla la o distanţă considerabilă (3-8 metri) şi nu manifesta semne clare de intenţie de a traversa. Instanţa a interpretat extensiv dispoziţia legală, sancţionând o conduită care nu se încadrează în tipicitatea normei.

Aferent, recurentul și-a manifestat concluziile inclusiv pe faptul nerespectării obligaţiei de motivare a hotărârii, or o astfel de motivare formală nu îndeplinește standardele juridice şi afectează transparența actului de justiţie. Lipsa unei motivări detaliate împiedică controlul de legalitate în calea de atac şi contravine cerinţelor jurisprudenței CEDO privind dreptul la o hotărâre motivată.

De asemenea, recurentul Lungu Evgheni în adresa Colegiului penal a remis o cerere cu argumente suplimentare pe lângă cele menționate în cadrul cererii de recurs, astfel a susținut faptul că, înregistrarea video anexată la dosar demonstrează că pietonul nu se afla în situația juridică prevăzută de pct. 11 din Regulamentul Circulației Rutiere - nu se afla pe carosabil, nu era angajat în traversare, iar poziția sa nu indica o intenție reală și imediată de a păși pe trecerea de pietoni. Fără o conduită a pietonului care să genereze obligația legală de cedare, obligația conducătorului auto nu se activează, or fapta imputată nu întrunește cerințele tipicității.

În același timp, invocăț că hotărârea este lacunară, neargumentată și nu răspunde criticilor formulate în contestație. Instanța nu explică în mod concret de ce intenția pietonului ar fi fost una reală și imediată, nu justifică în ce mod înregistrarea video ar confirma starea de fapt reținută și nu demonstrează vreun raționament juridic propriu. Această motivare insuficientă, contradictorie și necorelată cu probele administrate face ca hotărârea să fie lovită de nelegalitate, întrunind integral ipoteza art. 466 lit. h) Cod contravențional.

La 01 septembrie 2025, prin încheierea Curții de Apel Nord, prin prisma art. 471 alin. (1) Cod contravențional, s-a comunicat participanților la proces că, recursul se judecă fără prezența părților la proces, tot odată în vederea examinării cauzei sub toate aspectele procedurale, prin esența art. 471 alin. (2) Cod Contravențional, s-a comunicat subiecților vizați în speță posibilitatea de a depune referință asupra recursului formulat împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 28 iulie 2025.

Astfel, la 06 octombrie 2025 în adresa Curții de Apel Nord a parvenit referința depusă de către agentul constatator, Stanislav Ciocan prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind nefondat cu menținerea fără modificări a soluției primei instanței.

Verificând corectitudinea verdictului contestat şi temeinicia cerinţelor formulate de recurent în raport cu materialele cauzei contravenționale, Colegiul în corespundere cu art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional conchide necesitatea respingerii recursului ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a soluției instanței de fond.

De drept, soluția adoptată se întemeiază pe prevederile art. 470 alin. (3) Cod contravențional în corespundere cu care, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și

cerințelor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără agravarea situației contravenientului.

În fapt, Colegiul ține să menționeze, că potrivit art. 374 alin. (2) Cod contravențional, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților (...), în vederea constatării contravenției, examinarea și soluționarea cauzei în limita competenței (...), iar constatarea faptei contravenționale, în sensul art. 440 alin. (1) Cod contravențional, este activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției (...).

Tot odată, în corespundere cu art. 442 alin (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este actul prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, urmând în sensul art. 443 alin. (1) lit. c), d), e) Cod contravențional să cuprindă: numele, prenumele, domiciliul, ocupația persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei; încadrarea juridică a faptei potrivit normei material contravenționale și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției.

La art. 7 Cod contravențional, legiuitorul a statuat că, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

De rând cu aceasta, se rețin dispozițiile art. 10 Cod contravențional, potrivit cărora, constituie contravenție fapta – acțiune sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Învederând aceste prevederi, apreciind probele administrate corespunzător imperativului art. 425 Cod contravențional, instanța just a conchis că, acuzațiile imputate lui Lungu Evgheni pe art. 238 alin. (3) Cod contravențional sunt pe deplin confirmate în baza factuală prezentă la materialele cauzei, care denotă cu certitudine că, *Lungu Evgheni la 03 octombrie 2024, ora 09:51, în oraşul Rîşcani, la intersecția străzilor Independenței cu Iurie Gagarin, conducând mijlocul de transport ”Ford Courier” cu numărul de înmatriculare ”*****”, a ignorat prevederile pct. 11 din Regulament Circulației Rutiere.*

În raport cu aceste constatări, instanța de fond acordând totuși deplină eficiență principiului prezumției nevinovăției consacrat la art. 375 Cod contravențional, corect a considerat că în cauza dedusă judecății agentul constatator a făcut dovada stării de fapt din care reiasă dincolo de orice dubiu culpa contravenientului, ceea ce a și impus menținerea fără modificări a actului de sesizare a instanței de judecată întocmit lui Lungu Evgheni în acuzația adusă conform art. 238 alin. (3) Cod contravențional.

Din optica aspectelor constatate, Colegiul deduce că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, or hotărârea judecătorească cuprinde circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art. 462 Cod contravențional.

Astfel, Colegiul reține că, instanța de fond la soluționarea cauzei corect a reținut că, la încheierea procesului verbal cu privire la contravenție și aplicarea sancțiunii contravenționale prin care s-a dispus recunoașterea lui Lungu Evgheni vinovat în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) Cod contravențional, agentul constatator a respectat prevederile Codului contravențional și a determinat caracterul veridic al contravenției încriminate, fiind acordată atenție cuvenită prevederilor art. art. 5-9 Cod contravențional și anume, principiul legalității și egalității în fața legii, principiul dreptății și caracterul personal al răspunderii contravenționale, precum și principiul individualizării răspunderii contravenționale, astfel ca obiecțiile depuse de către Lungu Evgheni în contestația sa să aibă un caracter de a evita răspunderea contravențională și care să nu poată influența actele nominalizate supra, or, odată ce procesul verbal cu privire la contravenție și hotărârea de sancționare fiind legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

Astfel, Colegiul conchide că, față de lucrul judecat de prima instanță se constată motivarea amplă și temeinică a soluției pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Ori, potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță.

În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (Hotărârea CEDO Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei).

Prin urmare, Colegiul ţine să menţioneze că potrivit jurisprudenţei CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului sunt iluzorii, ne având astfel forța probantă de a pune la îndoială verdictul judiciar emis de către prima instanță.

În continuare, Colegiul penal va respinge ca fiind declarativ argumentul recurentului referitor la lipsa probatoriului în susținerea vinovăției luui Lungu Evgheni în acuzația adusă conform art. 238 alin. (3) Cod contravențional, or în susținerea fermității actului de sesizare a instanței de judecată, instanța de recurs conchide că, fapta prejudiciabilă comisă de către Lungu Evgheni se dovedește în mod determinant prin secvențele video prezente la materialele cauzei contravenționale, potrivit cărora prima instanță just a constatat faptul că, în urma vizualizării CD-R (f.d. 28) s-a constatat cu certitudine că, Evgheni Lungu, la data de 03 octombrie 2024, ora 09:51, conducând mijlocul de transport ”Ford Courier” cu numărul de înmatriculare ”*****”, în orașul Rîșcani, la intersecția străzilor Independenței cu Iurie Gagarin, ieșind din sensul giratoriu și virând la dreapta, neavând în fața sa careva obstacole de a observa intenția pietonului de a traversa strada, nu a cedat trecerea legală pietonului care era în imediata apropiere a trecerii pentru pietoni, prin ce a ignorat prevederile pct. 11 din Regulamentul Circulației Rutiere.

Aderent, Colegiul va susține fermitatea justă a poziției primei instanței referitor referitor la respingerea argumentului contravenientului Lungu Evgheni precum că pietonul era în mișcare pe trotuar la aproximativ 7-8 metri de intersecție și că acesta a traversat trecerea de pietoni după ce el trecuse de trecerea de pietoni or, *din înregistrările video se observă cum pietonul ajuns la marginea părții carosabile, se oprește în fața trecerii pentru pietoni din motiv că mijlocul de transport ”Ford Courier” cu numărul de înmatriculare ”*****” nu a stopat în fața trecerii pentru pietoni și, pietonul a traversat strada abia după ce mijlocul de transport a eliberat trecerea pentru pietoni.*

Prin urmare, cele menționate supra permit a concluziona că, fapta comisă de către Lungu Evgheni este una consumată, îndeplinind cu vehemență întrunirea necesară a componenței de contravenție, or pietonul aflându-se în fața trecerii pentru pietoni a manifestat semne clare de intenţie de a traversa, având astfel deja obligația corelativă a conducătorul mijlocului de transport să-și asume cerința esențială de a ceda trecerea, chestiune ce nu a avut loc, drept rezultat conduita lui Lungu Evgheni se încadrează în tipicitatea normei prevăzute de art. 238 alin. (3) Cod contravențional.

De rând cu aceasta, potrivit pct. 39 lit. a) din Regulamentul serviciului patrulare rutieră, aprobat prin ordinul MAI nr. 45 din 19.02.2010, temei pentru oprirea vehiculelor de către agentul de circulaţie pentru control poate servi una din următoarele circumstanţe: **prin observare directă** sau cu mijloacele tehnice speciale certificate ce constată încălcarea regulilor de circulaţie.

În cazul din speță temei de oprire a vehiculului condus de Lungu Evgheni a servit încălcarea de către conducătorul auto a neacordării de prioritate pietonilor,

încălcare care a fost observată direct de către reprezentantul Statului aflat în exercițiul atribuțiilor de serviciu.

În acest sens, Colegiul penal remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate, or în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În așa mod Curtea a constatat anterior că, prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

Urmare celor expuse, Colegiul menționează că recurentul în cadrul procedurii în recurs, în susținerea poziție sale nu a prezentat careva date obiective plauzibile ce ar pune la cântar soluția instanței de fond în detrimentul ei, fapt pentru ce verdictul judiciar urmează a fi menținut fără modificări în condițiile în care examinarea cauzei s-a desfășurat în limitele legii, fiindu-le oferit participanților un proces contradictoriu și în strictă reglementare cu prevederile art. 6 CEDO.

În această logică, Colegiul penal conchide că, recursul înaintat de contravenientul Lungu Evgheni nu conţine nici unul din temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravenţional, pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată în lipsa unor argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art. 470 alin. (3) Cod contravenţional, instanţa de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze şi alte temeiuri fără a agrava situaţia contravenientului, circumstanţe care la caz nu se regăsesc.

În lumina celor expuse, Colegiul conchide, imposibilitatea expunerii asupra altor împrejurări a cauzei, decât cele reținute de instanța de fond, dat fiind caracterul neargumentat al recursului formulat, în lipsa motivării argumentelor de dezacord cu soluția adoptată, fapt pentru care îl va respinge ca nefondat, păstrându-se fără modificări hotărârea judiciară adoptată în prezenta cauză.

În baza celor expuse și în corespundere cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional,

D E C I D E :

Recursul contravenientului Lungu Evgheni declarat împotriva ***hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 28 iulie 2025***, adoptată în cauza contravențională în privința contravenientului **Lungu Evgheni** în baza art. 238 alin. (3) Cod contravențional, se respinge ca nefondat, cu menținerea fără modificării a hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător: **Judecător:** **Judecător:**